

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 14. SS. Gregorius Nazianzenus, & Basilius Presbyteri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

publicas preces ad obtinendam Ecclesia
libertatem, & persecutionis finem jube-
bat, ipse vero inter domesticos parietes
tota nocte orabat, humi cubans senili æ-
tate, & terram lacrymis suis irrigans,
quem rigorem ferme integrum annum
servavit tam secreto, ut eum ne quidem
familia scivisset, nisi filius ejus Gregorius
rem vulgasset.

Seculum IV.
A. C. 362.

§. XIV.

*SS. Gregorius Nazianzenus, &
Basilus Presbyteri.*

Gregorius filius ad initium hujus anni
Presbyter ordinatus fuerat, sed in-
vitus, nam præter causas communes, quæ
a Sacerdotii Dignitate, Sanctitate, & Vir-
tute, in Sacerdote requisita, desumuntur,
terrebat, quod specialia prævideret pe-
ricula, tali tempore, quo Ecclesia intus
ab hæreticis crudeliter discindebatur, &
foris a Gentilibus infestabatur. Non i-
gnorabat Parens, quantum filius repu-
gnaret, at nihilominus, cum idem secum
populus optaret, eum ad secundum Sa-
cerdotii gradum evexit, eique instruendi
Catechumenos, & Verbum Dei prædi-
candi munus imposuit, quod ipsemet, se-
nectute gravis, officio suo rite præesse
ulterius non posset. Filius ordinationem
inexpectatam vehementius dolens, post
paucos dies in solitudinem Ponti ad S. Ba-
filium

Carm. I. p. 6.

filium

Sæculum IV. filium secessit; at paulatim diggesta animi
A. C. 362. ægritudine, vicit amor, quo in Patrem,

& fidelem populum ferebatur, cogitabat quoque exemplum Jonæ, Dei præcepto resistentis, timuitque ne similis culpæ se reum faceret; ergo ad festa Paschalia rediit, quæ hoc anno 362. in 31. Martii incidebant. Ipso festo in Ecclesia ad populum dixit, & captata occasione vim sibi in ordinatione a populo factam ex corde remittens, petebat, ut sibi vicissim, si quemquam suo discessu offendisset, ignoscere-

Or. 2. p. 46.

retur. Aliqui eorum, qui vehementius cæteris Gregorii desiderium ostenderant, in prima hac oratione non adfuerunt; ideo, Gregorius commotus, in secundo sermone de eorum absentia sincera charitate conquestus est. Sciens etiam, quod non nulli discessum suum reprehendissent, atque incusarent, quod vel Ordines sperneret, vel ad altiorem, quam Presbyteratus, gradum aspiraret, non diu posthac longiori Tractatu Apologiam composuit, in qua solide de Dignitate, officii, & periculis Sacerdotii differit, & tam de suo timore, & fuga, quam deinde subjectione, & reditu irrefragabiliter rationem reddit.

Orat. I.

Circa idem tempus S. Basilius Presbyter ordinatus est. Cæsaream redierat, & morienti Episcopo Dianeō adfuerat. Eusebio, cum esset Neo-phytus, visum sibi

fibi opus esse auxilio tanti viri, qualis e-
rat Basilius, virtute insignis, facundi, do-
cti, & in Ministerio Ecclesiastico proba-
tissimi, nam ordinem Lectoris habebat.

S. Basilius amico suo S. Gregorio hanc
suam ordinationem notam fecit, qui ei per
Epistolam respondit: *Etiam tu captus es.*

*Vi Presbyteri esse cogimur, quod noleba-
mus. Nam testis alter alteri sumus, quan-
tum Philosophiam humilem, & abscondi-
tam amaverimus! forte melius id non con-
tigisset, sed nescio, quid dicam, aut sen-
tiam, donec Spiritum Domini agnoverim.
Cum factum infectum fieri nequeat, sub-
jiciamus nos, tali præsertim tempore, ne
hæreticorum maledicentiæ occasionem de-
mus, & ne illis, qui nobis tantum Mini-
sterium contulerunt, aut vitæ generi, quod
professi sumus, probrum inferamus.* Pri-
mus S. Basilii sermo explicatio in Prover-
biorum initium fuisse creditur.

Eusebius Basilio Episcopus, exinde, ut
infirmi mortales sumus, mente ab eo a-
versus est; causa latet, nisi quod suspica-
ri pronum sit, eum propter auctoritatem,
quam Basilio virtus, & eloquentia parie-
bant, invidia pulsatum; Monachi, quo-
rum S. Basilius quasi caput erat, in ejus
partes transierunt, atque magnam populi
multitudinem, & viros spectatissimos ad
se traxerunt. Ipse Eusebius multis pa-
rum gratus erat, quod ejus ordinatio tu-

Hist. Eccles. Tom. IV.

D mul-

Sæculum IV.
A. C. 362.

Greg. Naz.
or. 20. p. 336.

Greg. Naz.
ep. II.

Greg. Naz.
or. 20. p. 336.

Greg. Naz.
or. 20. p. 337.

Sæculum IV.
A. C. 362.

Elias Cret.
n. 53. inf.
n. 28.

multuofe magis, quam canonicè facta haberetur; demum Cæsareæ tunc agebant quidam ex Occidente Episcopi, qui S. Basilio favebant, iisque omnes Catholici adhærebant. Hos Occidentis Episcopos S. Eusebium Vercellensem, & Luciferum Callaritanum fuisse conjectura est. Itaque nihil propius erat, quam ut Ecclesia Cæsariensis schismate turbaretur, nisi id S. Basilii sapiens moderatio prævertisset. In Pontum cum S. Gregorio Nazianzeno se recepit, atque nata ibi Monasteria gubernavit.

§. XV.

Julianus Antiochiæ.

Amm. XXII Imperator iter suum persequens ex Capadocia venit in Ciliciam, inde Tarsum, & tandem Antiochiam, quam urbem attigit illo anni tempore, quo festum Adonidis celebrabatur, nempe ad finem mensis Julii. Hoc festum agebatur lugubri cantu, quo mors Adonidis plangebatur, quem aper occiderat, & interemptum Venus immodice doluerat; quod hac luctus die Imperator Antiochiam, Orientis Caput, intrasset, in triste omen traxerunt Gentiles. Ipse nullum Numen, etsi templum in sublimi colle, aut asperimis montibus positum esset, insalutum præteribat; nam paucis interpositis diebus, quam Antiochiam advenisset,

mona